

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 139/20
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. **Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji**

Wyrok Sądu Rejonowego w Radomsku z dnia 20 listopada 2019 roku w sprawie sygn. akt II K 687/18

1.2. **Podmiot wnoszący apelację**

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego
oskarżyciel posiłkowy
oskarżyciel prywatny
obrońca
oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego
inny

1.3. **Granice zaskarżenia**

1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść	# w całości	

# na niekorzyść		
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.1.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka	

	zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. *Wnioski*

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. *Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy*

1.5. *Ustalenie faktów*

1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				

1.6. Ocena dowodów

1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
3.1.	Błędu w ustaleniach faktycznych, że oskarżony nie popełnił zarzuczonego przestępstwa wynikający z niewłaściwej oceny i wartościowania zeznań pokrzywdzonego i pierwotnych zeznań świadków J. D. i Z. S. (apelant pomylił imiona świadków).	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		

Sąd Rejonowy prawidłowo ustalił stan faktyczny w oparciu o rzetelną ocenę dowodów, która korzysta z ochrony art. 7 kpk.

Prawidłowo nie dano wiary pokrzywdzonemu. Nie jest wiarygodne, że przez kilka lat był ofiarą ataków ze strony oskarżonego i nie zgłaszał żadnej interwencji na policji. Nie jest wiarygodne, że bał się swojego syna (oskarżonego), albowiem w okresie rzekomego grożenia i prześladowania to on perfidnie zniszczył mu samochód, za co został zresztą prawomocnie skazany, zniszczył mu także ambonę myśliwską. Jego zachowanie zarówno na sali rozpraw, jak i poza nią nie wskazuje, aby obawiał się oskarżonego, a zatem nie jest wiarygodne, aby ten mu groził. Nie przedstawił żadnego wiarygodnego i obiektywnego dowodu na poparcie swych słów, mimo, że rzekome nękanie miało być intensywne i trwać kilka lat. Nie jest wiarygodne, że nie zgłaszał tych faktów, bo myślał, że syn się uspokoi, gdyż skoro rzekomo trwało to tyle lat, a strony są w tak silnym konflikcie, to nie byłoby logiczne takie oczekiwanie na cud (a już tym bardziej niedorzeczna jest taka koncyliacyjna postawa ze strony pokrzywdzonego, skoro pod koniec tego okresu uszkodził on samochód oskarżonego i zniszczył mu ambonę myśliwską, nie zachowywał się więc jak cierpliwy biblijny ojciec czekający na powrót syna marnotrawnego). Nie jest wiarygodny podawany przez pokrzywdzonego powód zgłoszenia sprawy na policję - pokrzywdzony zrobił to z czystej zemsty za to, że to właśnie w związku z doniesieniem syna o uszkodzeniu mu przez

ojca mienia niejako przy okazji ujawniono uprawiany od lat przez pokrzywdzonego proceder kradzieży wody (podczas policyjnych oględzin działki pokrzywdzonego). Za tę kradzież został on zresztą prawomocnie skazany, przy czym w dniu, w którym odebrał odpis wyroku nakazowego (od którego potem wniósł sprzeciw) pokrzywdzony poszedł na policję i złożył fałszywe zawiadomienie o przestępstwie gróźb karalnych rzekomo wypowiedzianych przez syna. Motywacja pokrzywdzonego jest oczywista - nie jest nią strach przez rzekomymi groźbami oskarżonego tylko chęć zemsty. Pokrzywdzony ma wyraźne motywy, aby taką zemstę na oskarżonym wywierać - jest przekonany, że to syn donosił o jego kłusownictwie, mają konflikt o użytkowanie działek, pokrzywdzony został skazany zarówno za niszczenie mienia oskarżonego, jak i za kradzież wody, która wyszła na jaw na skutek działań zainicjowanych przez oskarżonego.

Ponadto nie jest wiarygodne, żeby oskarżony uciekał się do formułowania gróźb karalnych wobec ojca, albowiem model jego postępowania przemawia za tym, że działa legalnie - składając zawiadomienia o przestępstwach popełnianych przez pokrzywdzonego i czyniąc to skutecznie.

Prawidłowo oceniono zeznania świadków J. D. i Z. S. (autor apelacji prawdopodobnie na skutek omyłki błędnie oznaczył imiona tych świadków, Sąd posługuje się prawidłowymi). Prokurator domaga się opierania się na ich "pierwotnych zeznaniach" - tymczasem już w dochodzeniu Z. S. wycofał się z

pierwszych zeznań i wytłumaczył, że były one nieprawdziwe. Prokurator jako argumentu używa wytartej tezy, że pierwsze zeznania w/w świadków były składane bezpośrednio po czynie, "na gorąco". więc są prawdziwe. Tymczasem nie były to spontaniczne zeznania składane zaraz po czynie, bo po około czterech miesiącach od rzekomego zdarzenia (zdarzenie miało mieć miejsce w maju 2017 roku, a świadkowie zeznawali w dniu 21 września 2017 roku - vide k. 14 i k. 17), co zresztą wymownie świadczy o braku obawy ze strony pokrzywdzonego, który zawiadomienie złożył 7 sierpnia 2017 roku (w związku z odebraniem wyroku nakazowego w innej sprawie - było to już omówione). Ponadto były to zeznania wyuczone i ustalone, a nie spontaniczne. Przecież nie tylko Z. S. zeznał, że panowie (tj. pokrzywdzony i dwaj w/w świadkowie) umówili się przy wódce w garażu, że pomówią oskarżonego o to, jakoby miał grozić pokrzywdzonemu, ustalili wspólną wersję, nauczyli się, co mają mówić. Wszak również J. D., choć nie wycofał się ze swych kłamstw na temat rzekomych gróźb oskarżonego, to jednak potwierdził fakt takiej rozmowy w garażu na temat zeznawania w sprawie, choć oczywiście konsekwentnie tkwiąc w kłamstwie przedstawił ją odmienne (k. 48 i k. 120v). Co więcej, te zeznania były jeszcze później potwierdzane w kancelarii pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego przed ich formalnym złożeniem na policji, przy czym Sąd ufa, że nie mówiono temu pełnomocnikowi, że są nieprawdziwe, aczkolwiek dodatkowo panowie zapewniali się, że takiej treści zeznania na policji złożą - fakt ten częściowo potwierdził ów pełnomocnik składając do

protokołu oświadczenie w tym przedmiocie (k. 47). Nazywanie przez apelanta takich zeznań spontanicznymi i składanymi na gorąco jawi się jako nieporozumienie.

Ponadto J. D. pogubił się w szczegółach swych zeznań, pewne okoliczności opisywał odmiennie od pokrzywdzonego i od wcześniejszych zeznań, co nie jest wynikiem utraty pamięci, jak pragnie wierzyć prokurator, tylko dodatkowo wskazuje na ich niewiarygodność, trudno bowiem tłumaczyć upływem czasu tak dalekie rozbieżności jak to, czy ktoś stał przy samochodzie, czy 15 metrów od niego, itp (zostało to trafnie wykazane w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku na s. 5, więc nie będzie tu powielane). Wszystko wskazuje na to, że pokrzywdzony i jego przyjaciel J. D. konsekwentnie i uparcie tkwili w kłamstwie, a Z. N. ruszyło sumienie i apelował do kolegów, aby przestali kłamać, a potem patrząc w oczy oskarżonemu w czasie konfrontacji nie chciał przyczynić się do jego niesłusznego skazania i nie potwierdził kłamstwa na temat wypowiedzianych przez niego gróźb, zaś w kolejnych fazach procesu uczciwie przekazał prawdę na temat zmyślenia pokrzywdzonego i J. D..

Wniosek

O uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

Wyrok jest słuszny a zarzuty apelacyjne bezzasadne.	
---	--

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
4.1.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Wyrok i zawarte w nim rozstrzygnięcia.	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Wyrok jest słuszny a zarzuty apelacyjne bezzasadne.	
1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwięźle o powodach zmiany	

1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	

5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia		
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia		
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia		
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
2	Ponieważ prokurator wniósł bezzasadną apelację koszty postępowania w tym zakresie ponosi Skarb Państwa co wynika z art. 636§ 1 kpk. Nie dotyczy to wynagrodzenia

	pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego, co wynika z art. 632 pkt 2 kpk.
3	Zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz oskarżonego zwrot kosztów obrony za jeden termin rozprawy według stawki minimalnej.

7. PODPIS

1.11. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	prokurator		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	wyrok uniewinniający		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	

#	brak zarzutów		
0.1.1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana